

Gerningsindholdet vil være knyttet til afgørelsen om bortvisning. Det strafbare vil således bestå i på trods af en meddelt afgørelse om bortvisning at opholde sig i den fælles bolig. Ved ophold forstås på samme måde som i lov nr. 907 af 15. oktober 1996 ("Rockerloven"), § 1, enhver fysisk tilstedeværelse på den pågældende lokalitet.

Endvidere bør straffebestemmelserne ifølge udvalgets forslag omfatte både overtrædelse af selve bortvisningen og overtrædelse af tilhold, der er fastsat ved bortvisningsafgørelsen.

Udvalget har endvidere overvejet, om straffebestemmelsen bør indsættes i straffeloven eller i den foreslåede særlov, og udvalget har i den forbindelse fundet det mest hensigtsmæssigt, at den samlede regulering af bortvisningsreglerne sker i en særlov om bortvisning.

For så vidt angår påtale af overtrædelse af afgørelser om bortvisning har udvalget ikke fundet grundlag for skabe adgang for privat påtale. Den offentlige påtale bør dog kun ske, når den forurettede anmoder om det, eller almene hensyn kræver det. En sådan ordning vil efter udvalgets opfattelse navnlig indebære, at der ikke bliver tale om at rejse tiltale for mindre alvorlige overtrædelser, som den forurettede ikke selv ønsker forfulgt.

4.6.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig Strafferetsplejeudvalgets overvejelser om overtrædelser af afgørelser om bortvisning mv., og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Der henvises til lovforslagets § 11 samt bemærkningerne hertil.

4.7. Tilhold mv.

4.7.1. Strafferetsplejeudvalgets overvejelser

4.7.1.1. Strafferetsplejeudvalget har fundet, at en bortvisning ligeledes bør kunne kombineres med et almindeligt tilhold. Det vil sige, at der skal kunne gives den bortviste person en advarsel om ikke at trænge sig ind på, forfølge med skriftlige henvendelser eller på anden lignende måde forfølge den eller de personer, som bortvisningen skal beskytte.

Udvalget har samtidig fundet, at det under hensyn til de restriktive betingelser for bortvisning ikke er nødvendigt at opstille særlige betingelser for et sådant tilhold. Hvorvidt en bortvisning skal kombineres med et tilhold må efter udvalgets opfattelse bero på en vurdering af, hvad der er hensigtsmæssigt for at beskytte den forurettede.

Der henvises til betænkningens side 105.

4.7.1.2. Strafferetsplejeudvalget har endvidere drøftet, om polititilhold, hvis overtrædelse kan straffes efter straffelovens § 265, generelt bør kunne udstedes uden den forurettedes anmodning. Udvalget anfører blandt andet, at tilhold kan anvendes til at beskytte mod en hel række, ret forskelligartede krænkelser af en andens fred. Med lovens ord drejer det sig om at trænge sig ind på en anden, forfølge ham med skriftlige henvendelser eller på anden lignende måde forulempe ham, jf. straffelovens § 265. Disse krænkelser kan have karakter af strafbare forhold, f.eks. trusler og ærekrænkelser, men omfatter også forhold, der ikke i sig selv er strafbare, f.eks. hyppige uønskede henvendelser, tilsendelse af blomster eller pladeønsker i radioen. Trusler, herunder trusler efter straffelovens § 266, er omfattet, men § 265 tager ikke sigte på vold eller grove seksuelle krænkelser. Noget andet er, at sådanne overtrædelser kan forekomme i sammenhæng med fredskrænkelser. Udvalget anfører, at man i praksis dog antagelig i nogen grad har sat sig ud over beskrivelsen i § 265, jf. således Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 12. februar 1990. Efter cirkulæret bør politiet ikke være for tilbageholdende, når personen har begået voldtægt, grov vold eller overtrådt § 266.

Tilholdet virker gennem muligheden for at straffe overtrædelser. I det omfang en overtrædelse i sig selv har karakter af et strafbart forhold, har tilholdet derfor ikke selvstændig betydning. Det særlige ved tilholdet er, at handlinger, der ikke i sig selv er strafbare, bliver strafbare, efter at advarslen i form af et tilhold er givet. Her kan tilholdet virke på to måder. For det første kan kontakt, der i sig selv er generende for den forurettede, forbydes. For det andet kan man ved at forbyde den blotte kontakt mellem forurettede og den krænkende, f.eks. voldelige part, forebygge, at der opstår situationer, hvor nye overgreb i form af f.eks. vold finder sted.

Efter udvalgets opfattelse er der ikke det store behov for tilhold uden samtykke i den førstnævnte relation, hvor tilholdet skal modvirke f.eks. gentagne, men i sig selv fredelige henvendelser – indladende eller uvenlige – fra en tidligere samlever.

Derimod er spørgsmålet om tilhold uden anmodning aktuelt i den sidstnævnte relation, hvor tilholdet i realiteten tilsigter at forebygge et alvorligt overgreb. I sådanne tilfælde minder tilhold mere om bortvisning, end tilhold i almindelighed gør.

Udvalget anfører, at det kan diskuteres, om den gældende ordning med tilhold for en nutidig betragtning i det hele er hensigtsmæssigt udformet, men at overvejelser herom ligger uden for den tidsmæssige ramme for udvalgets arbejde.